

Ludvíg baka

Kiadja a 65.- gyalog ezred

A cs. és k. 65. gy. ezr.

A befolyt teljes összeg az ezred

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

tábori újsága.

szeregy és árva alapját gyarapítja.

MEGTORLÁS.

Írta: Wisinger Ferenc, alezredes.

Ki felejtette el azt a pünkösdvásárnapot (1915. május 23.), amely napon az álnok olaszok levetették a gazságukat takaró álarcot s megüzenték Monarchiánknak a háborút? Megkönnyebülés sóhaja tört ki mindnyájunkból úgy odahaza, mint a fronton, mikor végre bizonyossá vált, hogy áruló szövetségünk harcban akarja összemérni velünk erejét. Több mint 30 éven keresztül sikerült Olaszországnak a velünk és a németekkel való szövetség oltalma alatt a béke áldását élvezni, kihasználni, fejlődni és a gyarmatok utáni vágyát teljes mértékben érvényre juttatni. Olaszország fejlődő virágzásában aknamunkát kezdett ellenünk a tiroli határon, a partvidéken és Dalmáciában. Jogos bizalmatlansággal szemléltük ezt a munkát.

Mikor 1914 júliusában a legnagyobb az eddigi háborúk között kitört, — mikor Németország a szövetségi szerződéséhez híven, életre és halálra elszántan oldalunkra állt a harcban, a harmadik álnok szövetséges mindennemű kifogások ürügyével kivonta magát kötelezettségeinek teljesítése alól, kijelentve teljes semlegességét.

Mialatt mi 1914. és 15. telén és tavaszán az orosz tuleróval szemben súlyos harcokban áll-

tunk, Olaszország a haditapasztalatokat felhasználva készülődött a harcba. Ebben az időben az áruló már nyíltan kifejezte vágyait, melyekből később határozott követelések lettek. Tiroi déli részét Bozenig, a partvidéket a Száváig, Monarchiánk legnagyobb kikötőjét — Triest gyönyörű városát, a magyarok tengerének gyöngyét, Fiumét és a dalmáciai tengerpartot követelte. Minden derék katona és minden hazafi nehéz szívvvel várta a híreket ezekről a titokban vezetett tárgyalásokról. Egyes dolgok nyilvánosságra jutottak, főleg a külföldi lapok útján, amelyek egészen nyíltan tárgyalták szövetségünk gyalázatos követeléseit.

Mikor Olaszország április vége felé felmondta a hármasszövetségi szerződést, mindnyájan tudtuk, hogy az árulókkal fegyverdöntésre kerül a sor, mert senki sem gondolhatott arra, hogy a mindkét államnak életszükségletét képező kikötővárosokat önként át fogjuk engedni. Ekkor értük el az 1915. május 2-iki fenséges gorlicei diadalt. Győzedelmesen kergettük magunk előtt Oroszország seregeit, mindörökre megtörve a tulerót. Olaszország seregei már régóta várakoztak felkészülve és összegyűjtve a ha-

táron. Ekkor tört ki Olaszország lelkesedésének közepette a Gorlice által okozott zivatar. Számos olasz államférfiu — köztük Cadorna is — alaposan megfontolandónak vélte a helyzetet. De Olaszország ekkor már átlépte a követelések határait — és a háborút választotta. Lelkünkre nehezedő rémes nyomástól való megszabadítás volt részünkre az árulók hadüzenete. Az általánosan kitörő öröm és lelkesedés hirdette legjobban vágyunk, azon teljesedését, hogy a hitszegők által követelt vidéket és városokat nem kell önként átengednünk. Mindenki tudta, hogy karddal nem fogja elérni titkolt céljait és erre biztosíték volt győzelmes hadseregünk. Szívünkben a lelkesedés lángjait gyújtották apáinknak 1848, 59 és 66-ban aratott győzelmei az olasz hadsereg fölött. Glóriát font a fejünk fölé Károly Albert főherceg és Radetzky tábornokunk szelleme. Vidám szívvvel vonultak harcba Magyarország és Ausztria fiai az ősi ellenség ellen. Az akkori általános hadi helyzet következménye volt, hogy az olasz hadüzenet idején csak csekély erők, gyenge népfelkelő zászlóaljok, tiroli és karinthiai önkéntes lövészek állottak a határon, mikor Cadornának milliós hadserege

megkezdte támadásait. Olaszországban mindenki meg volt győződve arról, hogy csapataik egyenesen Bécsbe fognak besétálni. Vágyaikban alaposan csalódtak. Heteken keresztül tartották kisszámú csapataink a délnyugati határainkat, megalapozva ezzel Isonzó hadseregünk, Karinthia és Tirol védőinek győzelmes csatáit. Fiatal tengerészetünk is megmutatta az olaszoknak május 24-nek derűs reggelén, néhány órával a hadüzenet után, hogy a hős Thegethoff tengeragyunk szelleme él bennük és úgy tisztjeik, mint legénységük méltó utódjai a lissai (1866) hősöknek. A délnyugati határ-hegyeken és az Isonzó mellett álló gyenge osztagok megtévesztették az olasz hadvezért, Cadornát. Emberfeletti védekezésükkel módot nyújtottak arra, hogy a védelemre szükséges csapatokat átcsoportosíthattuk a délnyugati határra. Két és fél éven keresztül 11 súlyos isonzói csatában igyekeztek az olaszok céljukat elérni. Minden erejük megfeszítésével a legmodernebb haditechnika és gépezetek harcbevételére, az óriási tüzérségi fölény, mindössze néhány kilométernyi térryerést ered-

ményeztek részükre. Mintha vasból lettek volna öntve Magyarország és Ausztria fiai, úgy állottak ellent a délnyugati ellenség rettenetes támadásainak. Magyarország hős fiai a Doberdó vérrel áztatott fensikján szívós kitarításukkal hallhatatlan dicsőséget szereztek egyaránt Ausztria katonáival, akik 1914-1915. rettenetes télén megvédték a Kárpátok magaslatait az orosz medve betolakodása ellen. Elfelejthetetlenek maradnak ezek a harcok és emléküik tovább fog élni gyermekeinknél és unokáinknál, akik bámullalt fognak apjukra és nagyapáikra gondolni, akik hősiességgel és megdönt-hetetlen bátorsággal a legsúlyosabb harcokban védelmezték a haza földjeit.

Cadornának serege súlyosan nehezedett a délnyugati határra és mindnyájunknak hő vágya volt, hogy ősi ellenségünket végre legyőzhessük. 1916. májusa vágyunk teljesedésével kecsegtetett. Erős magyar-osztrák csapatok törtek be Dél-tirolnál Olaszországba, a felséges királyunk és császáruk által vezetett híres havasi gyopár hadtesttel, amelynek kötelékébe egy magyar ezred is tartozott. Rövidesen elra-

gadták az olaszoktól két hatalmas erődjüket, Arsierót és Asiagot. Azonban Olaszország fájdalmas segélykiáltásai meghallgatásra találtak. Az oroszok hadvezére, Brusilow nagy túlerővel rátört Galiciára. Az általános helyzet megkívánta az Franciaország elleni offenzívánk beszüntetését, hogy fölvehessük a harcot északon. A gazok leverése ezzel nem lett megakadályozva, csak elhalasztva.

Oroszország seregeit az oldalon harcoló Romániával, Szerbiával és Montenegróval egyetemben megvertük. Franciaország és Anglia katonáinak rohamai megtörték Németország nyugati vasfalán. Ekkor értük meg 1917. október 24-ét. Az egész világ várta, sugdosva tárgyalta az olasz hadseregre mérendő győzelmes csapásunkat. És így is történt! A legnagyobb csendben gyűjtötték össze a magyar és osztrák erőket a délnyugati határon, amely támadó csoporthoz német hadosztályok is csatlakoztak. Mialatt a déli és keleti tiroli arcvonalon erős csapataink támadásra mentek, tévedésbe ejtve az olasz hadvezetőséget Cadorna milliós hadseregének összezuzására tervezett csapásról, magyar,

TÁRCA.

Nem értjük egymást

vagy

A halvaszületett kerékgyártó.

Enekkel kevert tréfa két felv. ban.

Irtá: Greiner Béla százados.

Személyek:

Gr. Einer kapitány zászlóaljparancsnok.

Coboly főhadnagy századparancsnok.

Telefonisták, küldöncök, tisztiszolgák.

(Történet illetve történet a Feldben a magas — 1210 méteres zászlóaljparancsnokság ideiglenes téli főhadiszállásán.)

I. felvonás.

Öserdőben egy fedezék. Szűk telefonfülke, pokolian befűtve. Két telefonista az asztalnál ül, fejükön a hallgató. Az egyik Nikkártert, a másik Milliókönyvét olvas. A batás fokozása kedvéért közbe-közbe egy-

egy gyalogsági golyó csapodik jó magasan a fenyőerdőbe. Félóránként egy ágyulövés hangja, jelezvén, hogy még háború van.

Gr. Einer kapitány benyit a fedezékbe. A telefonisták a Nikkártert hirtelen keblükbe rejtik, felugranak és beleütik fejüket az alacsony padlásba.

Gr. Einer: Ezt megérdemelték. Így kell maguknak, mert talán a pokolban sincs manapság olyan nagy hőség, mint idebenn. Persze nagy az erdő, ingyen a fa Adják ide azt a kagylót!

1-ső telefonista: (átadja).

Gr. Einer: Halló Kártya-vár! A tegnapi regimentsparancs értelmében jelenteni kellett, van-e a századoknál Wagner. A kilenc még mindig nem jelentett. Azonnali jelentést várok. (Öt perc múlva) Igen! Én! Maga hólyag! Nem Wagner nevű emberről van szó, hanem kerékgyártóról. Wagner annyi magyarul, hogy kerékgyártó. Érti?! Azonnal kérdezze meg a századparancsnok urat. Várom itt a választ . . .

(További öt perc múlva)

Igen! Hát ha van kerékgyártó, akkor azonnal jelentsek

pontos személyi adatait. De egy-kettőre!

(Ujabb öt perc után.)

Én! Én! Teremtő szent atyám! Van még sok olyan ember a falujában mint maga? Ne csináljon itt nekem kabarét. Nem Kerékgyártó nevű emberről van szó, hanem egy olyanról, aki kerékgyártó mesterember. . . Mi? . . .

Mit kotyog már megint? Hogy nem értett jól? Azt látom, pedig magyarul beszéltem. Szerencséje, hogy olyan messze van, mert ezzel a kagylóval mindjárt kinyitnám a fület. Nézzenek hamar utána annak a szerencsétlen kerékgyártónak!

(Emlülök még öt perc. Gr. Einer kapitány türelmetlenül dobol az asztalon. Ujabb öt perc múlva már csurog róla az izzadság.)

Gr. Einer: (A telefonisták felé.) Maguk is tisztára megbolondultak. Ezt a pokoli hőséget nem lehet kibírni. Maguknak hiába beszél az ember. Maguk még a pokol tüzes kemencéjében is fázni fognak. Minek is törölték el a jó huszonötöt,

osztrák és német hadosztályok hatalmas tüzérségi előkészítés után Flitsch-en és Tolmein-on keresztülörve Cividale és Udine irányában kergették maguk előtt az ellenséget.

A történelemben páratlanul álló szövetségtörés megtorlásának, — a bosszunak napja elérkezett. Stratégiaileg gyönyörűen vezetett, a legrészletesebben kidolgozott, óramű pontosságával végrehajtott lökés szíven találta ellenségünk lsonzó és avval szomszédos karinthiai frontját. Mindkettő ingadozni kezdett a szövetséges haderők hatalmas csapásai alatt és a kitünően bevált isonzói és karinthiai csapatok hősei a hóval és jéggel fedett csúcsokon összemorzolták Olaszország főerejét.

Most, amikor e sorokat írom, magyar, osztrák és német harcok súlyos és dicsó harcok után a Piave és Brenta mentén, ellenséges földön állanak. Dél-tirolban Conrad tábornagy hadserege oldalába támadta a Piave mentén ellenállásra kergetett maradványait az olasz hadseregnek. Úgy érezzük, hogy rövidesen továbbfolytatjuk az előrenyomulásunkat és bajtársaink ellenállhatatlan tá-

madó erejét a közeljövőben újabb siker fogja koronázni és hogy Velence, az olaszok legföltettebb kincse és magyar-osztrák Adriához fog tartozni.

A szövetségtörésért járó megtorlás bekövetkezett. Az ilyen arányú összeomlása egy hadseregnek, mint az az árulóknál bekövetkezett, páratlanul áll a történelemben. Csapatunk mind nagyobb és nagyobb tért nyerne az ellenség földjén. Az utolsó jelentés alapján a szákmány 250.000 fogoly és több mint 2.300 ágyú volt. Ma azonban a foglyok száma a 300.000-t, a szákmányolt ágyúk a 3.000-t biztosan meghaladja. Azonkívül megszámlálhatatlan egyéb hadianyag került kezünkbe. Büszkén tekintünk a messze délen harcoló testvéreinkre, akik a mi felséges Urunk, királyunk és császáruk győzedelmes vezetés alatt ilyen fenséges győzelmet arattak, minden egyes derék katonának szíve vágyát teljesítve azzal, hogy megtorolták ősi ellenségünk árulását. Isten áldása kísérelje testvéreinket minden utjukon. Mi pedig teljes szívvel és lélekkel kiáltuk feljüket:

Előre a további győzelemhez!

most aztán már hiába nőnek a finom nádpálcák . . . Se kurta-vas, se pálcá . . . nehéz így háborut viselni! (Ujból felveszi a telefonkagylót) Halló Kártya-vár! Hát mi van azzal a kerékgyártóval? Most jön a világra? Vagy még csak várják?

(Két perc múlva).

— Igen, még mindig én! Van? No hála a papnak! Axmann János! Jól! Csak hogy végre mégis megszületett egy kerékgyártó! (Leccsapja a kagylót. Kifelé indul.) Csak merje meg ezután nekem mondani valaki, hogy kellemes dolog zászlóaljparancsnoknak lenni, pláne ha az adjutáns is szabadságon van. (kilép az ajtón és jól becsapja.)

1-ső telefonista: Ma újra nem jött semmi posta, megint kifordult a kisvonat.

2-ik telefonista: Azért olyan mérges a kapitány ur, mert nem kapott hazulról levelet. Hej pedig ép ma szerettem volna raportra menni szabadságot kérni.

1-ső telefonista: Erigy csak. Ma biztosan kapaz.

2-ik telefonista: Kap az ördög. Ilyeneken mulik a szabadság

II. felvonás.

(Szin az előbbi. Egy nappal később.)

Gr. Einer kapitány: (jelentéssel a kezében belép a telefonszobába) No, hála Istennek csak hogy egyszer már tűrhető meleg van ebben a szobában. A kilencedik századdal akarok beszélni.

(Telefonista átadja a kagylót.)

Halló Kártya-vár! Coboly főhadnagy ur azonnal jöjjön a telefonhoz! Várom. (Énekel, majd füttyöl) .

Pénzem az nincsen nekem,
De van egy panamám

(Néhány perc múlva)

Igen én vagyok! Főhadnagy ur tegnap azt jelentette nekem, hogy van a századánál egy Axmann János nevű kerékgyártó. Erre ezt az embert a regimentsparancsban elvezényelték. Most aztán azt jelentik, hogy Axmann nevű ember

A béke-kölcsön.

A legközelebbi napokban megkezdődik a jegyzés a béke-kölcsönre.

Amit a hadi-kölcsönre jegyzés előnyeiről elmondhattunk, azt az előző kölcsönöknél megirtuk. Fényes katonai helyzetünk, mely soha a háboru folyamán annyira biztató nem volt, mint manapság és az oroszországi események a leghatásosabb indokok arra, hogy mindnyájan tegyünk eleget — mikép eddig is eleget tettünk — hazafias kötelezettségünknek és jegyzésünkkel járjunk hozzá a béke-kölcsön sikeréhez. Az eddigi győzelmeket fegyvereink ereje mellett az előző kölcsönök óriási sikere tette lehetővé. Győzelmek megpecsételése lesz a mostani béke-kölcsön eredménye. Ne kockáztassuk tehát az eddigi sikereket, hanem muljunk felül tetterős áldozatkészségünkkel, amelynek a háboru folyamán már annyi fényes tanujelét szolgáltatottuk.

Jegyezzünk a béke-kölcsönre!

nincs a századánál. Hogy lehet ez? Csak nem ütötte meg a guta tegnap óta? Vagy elnyelte a föld a szerencsétlent? Kérek azonnal felderítő jelentést! Itt várlak. (Dudál és füttyöl.)

Várlak, várlak, karom reszket.

(Jó tíz perc múlva.)

Halló Kártyavár! Még nem jött vissza a főhadnagy ur? Hogy-hogy? Keresi azt az embert? Jó hát csak keresse. (Énekel és füttyöl.)

Kerese az Istent, sehol sem találom

(öt perc után)

No végre! Szóval nem Osmann, hanem Axmann . . . A telefonista tévedett . . . Rosszul olvasta . . . Csak hogy kisütött már a nap! Fényes eset. Leadom a Ludwig Bakába. Hát most már kérlek küldd el azt az embert regimentsparancs szerint, nehogy még több galibát csináljon. A telefonista pedig jöjjön a telefonhoz, hadd beszéljek a fejével! Szer-

Gyűjtés a kiegészítő kerületben.

Munkácson 14000 koronán felül gyűlt össze. — A gyűjtés mindenütt nagy sikerrel folyik. — Beregszászon is meghaladta már a tízezeret.

Hirt adtunk már arról, hogy ezredünk özvegy- és árva alapja javára a kiegészítő kerületben nagyarányú gyűjtési akció indult meg, amelyet a tábori ezred kiküldött tisztjei vezetnek. Az eddigi jelekből következtetve az akció nagy sikerrel fog záródni s talán várakozáson felüli eredményt felmutatni. Ugyálszik foganatra talált felhívásunk a kiegészítő kerületben és a lelkiismeret parancsoló szava is megnyitotta a tehetősök erszényét, hogy adományaikkal ezredünk nemes célzatu alapját gyarapítsák és humánus rendeltetésének teljesítésére képessé tegyék.

Ezideig csak a Munkácson foganatosított gyűjtés végeredménye ismeretes, ahol *Seeharz* Guido százados és *Fullmann* Manó hadapródjelölt gyűjtöttek. Munkácson 14262 korona 40 fillér folyt be ezredünk özvegy és árva alapjára.

Mint hogy a „Munkács” az adományokat már nyugtázta, mi —

vusz l... (Néhány pillanat mulva)... Maga a világ legszerencsétlenebb telefonistája Csak az a szerencséje, hogy ma épen jókedvemben talál, különben kirukkolna egy hétre a tábori őrsre, ahol legközelebb a muzska: Jegyezze aztán meg, hogy ha telefonista akar lenni, tanuljon meg legalább olvasni. Ennyit még egy telefonistától is meg lehet kívánni Schluszl (Leteszi a kagylót s a telefonistához fordul) Ugy-e nem tudátok, hogy milyen nehéz egy kerégyártót a világra hozni. Most már aztán így kell énekelni a nótát: (Énekl)

Szerencsétlen az az anya,
kinek kerégyártó a fia

(Fütyörészve el.)

1-ső telefonista: Te, ma három levelet kapott a kapitány ur.

2-ik telefonista: Hála Istennek! Azért fütyöl olyan vigan. Megyek is rapportra a szabadságért. Hiszen már tíz hónapja vagyok idekint egy huzamban

térszúke miatt is — csak a nagyobb adományok felsorolására szorítkozhatunk.

Nagyobb összeggel járultak hozzá a gyűjtéshez:

Gróf Schönborn Bucheim Frigyes Károly, Báró Kohner Jenő (Budapest) 1000—1000 korona, Hungária Hengermalom, Weisz A. M., Szalberger József, Kishidvégi faipartársulat Szolyva 500—500 kor. Weisz Jenő 600 kor. Ferenczy Gyula, Hausmann Ch. Fia, Reichmann Benjamin 400—400 kor. Jakobi Benjámín, Jakobovits Dávid, Reismann Sámuel 200—200 kor., Ifj. Fried Adolf, Falepároló Szolyva, Weinberger Ernő, Neuschloss Nasici Tanningyár rt. 150—150 kor. Bártfay Gyula, dr. Szántó Arthur 120 k. 40 f. Rosenberg Éber 120 kor. Bereg-munkácsi Takarékpénztár, Munkácsi Hitelbank Részvénytársaság, dr. Fenyves Lajos, Freyer Richárd Alsógereben, Puhaca Radoslaw kapitány neje, Munkácsi Népbank, Hornoch József, Munkácsi Kereskedelmi Bank r. t., Munkácsi Közgazdasági Bank r. t., Ifj. Klein Sámuel, Pavlik József, dr. Blumenwitz Gyula, Nedeczey János, Lindenbaum Izrael, Simsovits Izrael, Csernekhegyi, Mermelstein Benjámín, Deutsch Lázár, Országos Iparbank Részvénytársaság Munkácsi fiókja, Füzesséry Márton, Reichmann Jutka, Feuerstein Náthán, dr. Stark Hugó, Ásványviz-kezelőség Szolyva, Fisch Jenő, Béressy Géza, Reismann Sámuelné, Coffiny Ernő 100—100 korona. A többi adományok 100 koronán aluliak és oly számok, hogy egyenkénti felsorolásaitól el kellett tekintenünk.

Hogy Munkácson a gyűjtés a mai kétségkívül sulyos viszonyok között is ily szép összeget eredményezett, az elsősorban *Seeharz* kapitány és *Fullmann* hadapródjelölt érdeme. De köszönetet kell mondanunk dr. Tarczy Károly tanárnak, a „Munkács” szerkesztőjének és dr. Fenyves Lajos ügyvéd, vármegyei ügyésznek, akik nemes ügyünket felka-

rolva fáradhatatlanul tevékenykedtek s működnek közre ma is alapunk gyarapítása érdekében. Köszönetet mondunk az összes adományozóknak, akik akár nagyobb, akár kisebb adományaikkal és filléreikkel alapunk támogatására siettek.

Nem kisebb sikerre van kilátásunk Beregszászon, ahol dr. Kabácsy Viktor hadnagy gyűjt. A „Beregi Hírlap” már eddig körülbelül 9000 koronát nyugtázott. A Beregi Hírlap különben nemes áldozatkészséggel szentelte hasábjait ügyünknek és lekötelező hálánkat kiváltó lelkes felhívásai sokban hozzájárultak a gyűjtés sikeréhez.

Nyiregyházán és Miskolczon szintén folyamatban van a gyűjtés. Miskolczon egyébként nagy nehézségekkel kell a gyűjtőnek megbirkóznia, mert a város számos jótékony és közhasznú intézménye fenntartására rendkívüli mértékben igénybeveszi polgárainak áldozatkészségét nem is szólva arról, hogy testvér-házi ezredünk, a 10-ik honvéd gyalogezred özvegy és árva-alapjának gyarapítása érdekében ott ugyanilyen akciót rendezett és rendez s így nem szabad 4—5000 koronánál többre számítanunk.

Nagy reményeket fűzünk a sátoraljúj helyi gyűjtéshez, amely azonban még nem vette kezdetét. Sátoraljúj hely és környéke (Sáros patak) a hatvanötösök igazi hazája s így joggal remélhetjük, hogy anyagi támogatásuk ereje megfelel majd annak a sulynak, amelyet a hatvanötösök a magyar katonák vitéz erejéből képviselnek.

„Sulyos harcok”

A cs. és kir. 65. gyalogezred 1916. évi nyári harcainak története. Ára 40 fillér.

Kiadóhivatalunk 40 fil. postabélyeg ellenében megküldi.

Téma-hiány.

— Szerkesztőstégi jelenet. —

Szerkesztő: (Izgatottan bontogatja a leveleket.) Előfizetés Reklamáció . . . Gratuláció . . . Mutatványszám . . . Kérdésközlés . . . Tiszteletpéldány . . . No talán az utolsó! Külsője elég biztató. (Hirtelen felbontja és olvassa.) „Egy gyermekéért aggódó anya kéri önöket . . .” Vigye már az ördög ezt a sok kérdézközlést . . . Egy leánylevélre, igen egy leánylevélre szomjazom . . . Három hete, hogy egy sort sem írtak! Rémes! . . .

Munkatárs: Hialatlan! Itt sincs téma, hazulról sem küldenek és még a lányok sem irnak . . . Bele kell örülni a töprengésbe.

Szerkesztő: Ne nagyozlj! A megörülés a nagy emberek privilégiuma. Szerkesztőtől fölfelé . . . Külömben is rossz időben tennéd. Pesten minden hely zsufolt. Még a Lipótmezőn is okos emberek vannak . . . illetve a . . . De hagyjuk ezt!

Munkatárs: Nem hagyhatjuk! Honnan szedek én témát? Ha szerencsémre a pucérom nem kap levelet a babájától, üresen maradt volna a multkor is a hajnali kikeri-kukuru rovat . . .

Szerkesztő: Dolgozz és hagyj dolgozni! Ebből nem élünk meg. (Irni kezd és hangosan olvassa.) Mit kiabáltak annyit odahaza? Ne zaklassatok bennünket állandóan leveleitekkel, mert ha nem hagyotok fel a zaklatással megteszük . . .

Munkatárs: (vigyorogva) hagy el se olvassuk . . .

Szerkesztő: Légy kérlek illő tisztelettel legalább a komoly cikkek iránt. (Tovább ir és olvassa) Rengeteg leveletek elolvasása annyira megrabolja minden időnket, hogy gondolkodni sincs időnk . . .

Munkatárs: (Ezalatt szintén ir és szintén olvassa) Esthómáji tüsszentések. Alcim: parfümös rózsaszínű kis leánylevelekről. Szinte magunk előtt látjuk azokat az édes apró kacsókat, a melyek fáradhatatlanul róják a sorokat, hogy magányunkat üdítsek és . . .

Szerkesztő: idegzetünket megöröljék.

Munkatárs: (megöröknyödéssel) A levelek?

Szerkesztő: Nem! A te írásaid. (Tovább ir és olvassa) Hagyjatok már fel a panaszokkal, kesergésekkel, ellebbent sóhajokkal, zokszavakkal, mélabukkkal, türelmetlenkedésekkel és vágyakozásokkal, mert különben . . .

Munkatárs: letesszük a lantot!

Szerkesztő: (önérzetesen) Igen! letesszük! (Gyengéd mosollyal) Azért vannak neked néha napján eredeti gondolataid. Pompás befejezés. Törölköző . . . nem! Asztalterítő kell májd a könnyekhez. Azt hiszem ezzel készen is vagyunk s akkor már mindössze az egyezem-begyezem, cseberbevederbe, himezek-hámozok rovat, a csörgedez-zörgedez folytatólagos közlemény, no meg a te rovatod van hátra.

Munkatárs: Azzal is készen vagyok.

Szerkesztő: Hiszen az elébb még témád sem volt?

Munkatárs: Már van. He-he-he.

Szerkesztő: Halljuk!
Munkatárs: Hát arról fogok irni . . . (erősen röhög) he-he-he, arról, hogy a lányok ne irjanak nekünk!

Szerkesztő: Szerencsétlen. Hisz azok már három hete nem irnak s te még le akarod őket beszélni.

Munkatárs: Persze hogy le De te ezt nem érted. He-he-he. Majd meglátod, hogy fognak csak azután hullani a levelek.

Szerkesztő: Majd összel . . .
Munkatárs: Hogyne! Akkor is . . .

Szerkesztő: Talán beteg vagy?

Munkatárs: Csak szeretnék. He-he-he . . . De te igazán beteg vagy öregem. (ujjával a homlo-

kára mutat) itt ni . . . he-he-he Cseréljünk székét öregem, akkor talán megérted. (Helyet cserélnek.) Meg fogom irni, hogy a lányok hagyják már abba a sok irka-firkát és ne akarjanak erőszakkal levelezgetni a szerkesztősséggel. Mi távol élünk a nőktől, könnyen hevülünk, gyorsan bedülünk, szerelemre gyuladunk és hajlandók vagyunk könnyelmű házassági ígéretek tenni. Öregem ha ezt megírjuk, nem fogjuk győzni a sok leánylevelet. Mit gondolsz, milyen hatása lesz majd ha megmutatjuk a lányoknak az utat, hogyan lehet a legkönnyebben férjhez menni ezekben a férfihányos időkben

Szerkesztő: Bolondokat felesgessz.

Munkatárs: Sőt nagyon is komoly dolgokat. He-he-he . . .

Szerkesztő: Téves fogalmak lehetnek a komolyságról, ezért komolyak aztán a humoreszkeid . . .

Munkatárs: A legbiztosabb szer öregem. Biztosabb a Csillag Anna hajnövesztőjénél, Török örök és Kiss - nagy szerencséjénél sőt Benkő bankójánál is biztosabb.

Szerkesztő: Ugy beszélsz mintha legalább is egyszer bevált volna.

Munkatárs: De mennyire bevált! Jobban mint a sorsjegyem. He-he-he . . .

Szerkesztő: (Türelmetlenül) Bevált? Hol? Merre? Kicsodán?

Munkatárs: He-he-he . . . Hát rajtam. Persze, hogy rajtam . . .
En is így lettem vőlegény. (Előveszi zsebkendőjét és könnyeit törli.) Brü-hü-hü

Garas.

A hadikölcsönjegyzést

tartsa mindenki becsületbeli kötelességének.

A Ludwig Baka-kabaré bemutatkozása.

A hatvanötödik gyalogezred front-kabaréja november 10-ikén este mutatkozott be az ezredtörzs tisztietkezéjében várakozáson felüli sikerrel. A kis társulat változatos műsorral és az átlagon felülemelkedő jó előadással kedveskedett a nézőközönségnek, akik között Markovits ezredes dandárparancsnok, Zágorczy őrnagy tűzércsoportparancsnok és több szomszédos ezredbeli tiszt is megjelent.

Esté 9 órakor vette kezdetét a kabaréelőadás, amely teljes három órán át szórakoztatta a hallgatóságot.

Az előadásban résztvettek: Silácz őrvezető hat nyelven előadott nemzetközi dalokkal, Guggenberger káplár (színész a polgári életben) magyar és német nyelvű kuplékkal, Wunderlich telefonista saját szerzeményű műdalaival és tréfás mókáival, Rédey szakaszvezető pompás mimikával megjátszott mókákkal, Kakas cigányprimás virtuozus heggedűjátékával. Az előadás lelke Salamon és Babka őrmesterek voltak. Előbbi elmés conferánsszával egész estén át derűltégekben tartotta a hallgatóságot, a melyet néger kupléival és táncával ugyancsak tapsra ragadott. Igen nagy sikere volt a hirdetéseinek, amelyek mindegyike hangos nevetést támasztott. Babka őrmester a rutinizott színész mesteri játékával és pompás előadóképességével keltett általános feltűnést. Szöke Szakállnak egy kis katona tréfája fejezte be az előadást, amelyben Salamon őrmester, a hirtelen beugrott Rosenberg sütőmester, Wunderlich és Löwi őrvezető összhangzatos játéka több ízben váltott ki kacsajt a nézőkből.

Külön megemlítést érdemelnek Salamon és Babka őrmesterek pompás jelmezei, amiket a fron-

ton e tekintetben uralkodó nehezségeket leküzdve ők maguk állítottak össze. Így például az elegáns frakk köpenybélésből, a fehér nadrág kétszersültes-zsákából, az elegáns szürke vászoncipő haskötőből és fatalpból, a nyakkendő harisnyából, a fehér gallér pedig kalapskatulyából készült. A cylinder Salamon őrmester reliquiáiból került elő. Természetes, hogy a jelmezek óriási tetszést és derűtséget keltettek.

A hatvanötös front-kabaré társulatot az e téren tapasztalatokkal és nagyszerű gyakorlattal rendelkező Salamon őrmester szervezte nagyjából telefonistákból. A társulat művészi vezetője Weinberg István főhadnagy s az ő érdeme az is, hogy a társulat aránylag nagyon rövid idejű előkészülés után sikeresen bemutatkozhatott.

A kabaré megalapításának eszméjét lapunk vetette fel és szorgalmazta. Ezredünk saját kabaréja nagy szolgálatokat fog majd tehetni a téli estéken, amikor is az állásból kivonható legénységet csoportonként fogja elszórakoztatni.

Nemsokára elkészül az ezred kétszáz személyes tábori színháza is, ahol a front kabaré állandóan előadásokat fog tartani. Azt is tervezik, hogy a számban gyarapodó társulat gazdag repertoárral bejárja majd a kiegészítő kerület nagyobb városait, ahol helybéli műkedvelők közreműködésével ezredünk özvegy és árva alapja javára előadásokat fog tartani. Ez azonban egyelőre még idő és alkalom kérdése.

A bemutatkozás nagy sikerét ismételtelen megállapítva úgy hiszszük, hogy a Ludwig Baka kabaré e télen át még sok kellemes estét fog nekünk szerezhetni.

(gn.)

A pótzászlóalj.

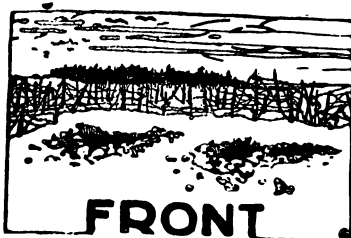
— Szatmári hírek. —

Ófelsége nyugállományba helyezte *Modrovich* századost, aki egy évnél hosszabb időn át vezette az első, illetve harmadik századot példás buzgalommal. *David* őrnagy gyönyörű szavakban mondott búcsút a távozó századosnak, a pótzászlóalj egyik legértékesebb erejének, kifejezést adva annak a súlyos veszteségnek, mely a pótzászadot *Modrovich* százados tetterejének elvesztésével éri. A pótzászlóaljhoz bevonultak: *Nuss* Gyula százados (1. század). Szabó István, Csellár Ferenc és Foica György zászlósok. — Felülvizsgálaton harctéri szolgálatra alkalmatlannak minősítették: *Bettelheim* Jakab dr. hadnagy és *Szekeres* József zászlós. Felülvizsgálatra kerül: dr. Szántó Arthur hadnagy. — Vári Sándor hadnagy ez év december végéig felmentést nyert. — Hábel Gyula főhadnagy a szatmári tartalékkórházhoz gazdasági tisztnek, — *Leuchtmann* Arthur hadnagy a pótzászlóalj irodájába postatisztnek és *Weisz* Rudolf hadnagy a homonnai felvételező-helyre vezényeltetett.

A pótzászlóalj parancsnoksága tart. zászlósokká nevezte ki *Weinblum* József és *Zinner* Miklós önkénteseket. Utóbbi sebesülése folytán a beszercebányai kórházban kezelik.

— **Változás a lábadozó osztagnál.** *Kostaldói* *Kostka* alezredes, aki két éven át vezette mintaszerűen a lábadozó osztágot, a 10-ik hadsereg gyűjtőhelyére vezényelték. Állását ideiglenesen dr. *Burger* Dezső főhadnagy tölti be.

Terjesszük a Ludwig bakát ismerőseink és hozzátartozóink körében!

Egy nemesen gondolkodó

orvos vetette fel az eszmét, hogy jó volna már a háboru elején fogságba került embereinket kicserélni. Hogy a terv mindenütt helyeslésre talált, hogy az anyák és hitvesek szívei erősebben dobogtak a kicserélés pusztá gondolatára, azt mindenki magától értetődőnek fogja találni. A hosszú rabság megviselel épen úgy, mint a hosszú harctéri élet, egyéseket talán még ennél is jobban s a honvágy kínzó érzése óriási szenvedést jelent a messze távol fogságban sínylődő bajtársainkra, akik a perceket és órákat számlálgatják, várva kinosan tépelődve a szabadulás pillanatára, amely sehogysem akar megjönni. Megérdemelnék szegények, hogy sorukon könnyítsenek és a rettenetes vágyakozás pusztító erejétől megszabadítsák őket. A pusztítás negyedik évében is emberiesen gondolkodók csoportja egyhangúan kínálja fel minden támogatását a terv megvalósítására, ha ellenségeink makacs elhatározásán ez a lélekemelő eszme nem fog hajótörést szenvedni. A nemes orvos azonban még ennél is tovább megy jó szándékában. Azt mondja, hogy a kicserélt foglyokat nem volna szabad többé a fronton foglalkoztatni. Mint hogy az eszme első része is aligha fog megvalósulhatni, teljesen illuzorius volna vita tárgyává tenni, hogy méltányos-e egyszers-mindenkorra mentesíteni a hazakerült foglyokat minden szenvedéstől és nélkülözéstől azok rovására, akik már huszonöt-harminc hónapja eszik a kínok kenyerét, túrnek, viselnek minden elképzelhető szenvedést és fájdalmat millió veszély között, mialatt a fogságba jutott bajtársak — ha fájó érzések árán is — de közvetlen veszélyektől nem fenyegetve várják

a szabadulás percét, melyre mi sem kevésbé sóvárogva vágyakozunk.

(gn.)

— H I R E K. —

— **Változás a parancsnokságban.** *Seeharz* Guidó százados átvette a második zászlóaljparancsnokságát *Tarcsay* János kapitánytól, aki felsőbb intézkedésig az ezredtartalék felett gyakorol felügyeletet. — *Délczeg* Imre hadnagy, akit hosszú harctéri szolgálata után ezredparancsnokságunk a pótzászlóaljhoz vezényelt, a Nyiregyházán foganasított jótékonycélu gyűjtés befejezése után bevonult a tábori ezredhez és átvette a 10-ik század parancsnokságát *Diez* Günther főhadnagytól. Utóbbi az ezred roham és altisztképző iskolájának kiképzését intézi.

Tiszti-beosztás. *Halmay* Zoltán tüzérhadnagy (az uszás világbajnoka) ezredparancsnokságunkhoz osztatott bé összekötő tisztnek.

— **Kinevezés.** Ófelsége őrnaggyá nevezte ki *Hersényi* Bálint századost, aki mint csere-rokkant érkezett nemrég vissza orosz fogságból.

Szabadságon vannak: Frank Rudolf, dr. Hegedűs József, László Árpád és Panek Viktor főhadnagyk, Németh Béla és Petrik József hadnagyk.

— **Hálaadó istentisztelet.** Legfőbb hadurunknak életveszedelemből történt szerencsés megmenekülése alkalmából mult hó 18-ikán hálaadó istentiszteletet tartott ezredparancsnokságunk, amelyen a tartalékban levő csapatok teljes létszámban megjelentek, az állásban levő osztagok pedig küldöttségileg képviseltették magukat. Az ünnepi misét *Gangl* róm. káth. tábori lelkész celebrálta, amelynek befejeztével hévtől áthatott beszédben méltatta a nap jelentőségét, rámutatva a kötelességtudás és bajtársi szeretet felemelő és mindent átölelő erényére, amelynek szeretett hadurunk oly fényes és lélekemelő példáját szolgáltatva. A himnusz elnéklése után dekorálás következett és diszmenet zárta be az ünnepséget.

— **Egy volt ezredbeli kitüntetés.** Ó cs. és kir. felsége legfelsőbb elismerésével tüntette ki *Tóth* Kálmán 82-ik gyalogezredbeli alezredest az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért. *Tóth* alezredes ez év augusztus havában ezredünk második tábori zászlóalját vezette és bajtársias magatartása általános rokonszenvet és szeretetet váltott ki a hatvanötösökből, akiket ez alkalommal is örömmel tölt el volt ezredbelijének kitüntetésé amelyre *Tóth* alezredes valóban rászolgált.

— **Bevonulás.** A kiegészítő csoporttal bevonult *Krausz* Ernő és *Deutsch* Ferenc zászlós, az első, illetőleg 8-ik tábori századhoz osztatott be szakaszparancsnoki minőségben.

— **A rohamiskola befejező gyakorlata.** Tábori ezredünk rohamiskolájában az odavezényelt első csoport kiképzése mult hó 10-én befejezést nyert. Ez alkalommal éles gyakorlat keretében mutatta be tudását a rohamszázad, amelyen a hadosztályparancsnokság, *Wisinger* Ferenc alezredes, *Fritsch* Ottó kapitány és a szomszédos tüzércsoportparancsnokok is megjelentek. A bemutatott gyakorlat általános meglepődést váltott ki a nézőkből. A lelkiismeretes és szorgalmas kiképzésért *Kemény* Tibor hadnagy ezredparancsnoki dícséretben részesült.

Az orosz események. Napról napra zavarosnál zavarosabb híreket röpit világgá a táviró az oroszországi eseményekről, amelyeken a legokosabb fő is alig képes eligazodni. Egyik napon *Kerenszkiék*, másikon *Lenin*ék verik meg egymást, ma *Kornilov* kibékül *Kerenszki*vel, holnap sereget vezet ellene, egy órával előbb megegyeznek a különféle nevű pártok, a következőben összeverekednek, minden percben másképp hívják a miniszterelnököket és a kormányföket. A kuszált és zavaros események mindenestre Oroszország bomlására vallanak, amely tehetetlenül vérzik és szenved az angol droton és pénzen rángatott lelkiismeretlen vezetők átkos vizsálja és marakodása közben. Orosz-

ország egyetlen igaz jóakarói és hazafias munkásai — a leninisták — úgy látszik nem képesek szilárd alapot szerezni mozgalmuknak, amely még megmenthetné egy gyors és becsületes békével Oroszországot a végromlástól. Mi, akik már több mint három éve állunk folytonosan szemben az orosz ellenféllel, kitartó türelemmel figyeljük a fejleményeket.

— **Altisztképző iskola.** Változott idők jele az is, hogy ma már az ezred maga képez ki kiváló altiszteket a saját iskolájában, míg azelőtt messze hátra kellett küldeni azokat, akikből altiszteket akartak nevelni. Az ujtás nagyszerűen bevált. Ép most fejeződött be az első kurzus, amely alkalommal ezredparancsnokságunk elismerését fejezte ki *Soltész* József tisztelgettesnek, aki fáradhatatlan és lelkiismeretes buzgalommal képezte ki az első kurzus altiszteit.

— **Ünnepi számunkhoz.** Lapunk egy éves fennállásának alkalmából kiadott ünnepi számunk általános tetszést és dicséretet váltott ki a tábori ezrednél és a mögöttes országrészekben levő előfizetőinknél, akik közül nagyon sokan kerestek fel bennünket elismerő sorakkal. Hasonló elismeréssel fogadta lapunkat a fővárosi sajtó, így „Az Est”, amely a Ludwig-Bakáról mint uttörőről emlékezett meg a magyar tábori újságok erősen fejlődésnek indult irodalmában. Kedves szavakban emlékezett meg rólunk a „Déli Hírlap” és a „Pesti Napló”, nem is szólva a kiegészítő kerületünkben megjelenő helyilapokról, amelyek mindegyike sietett elismerését kifejezni a hatvanötös tábori újság felett. Mi nem dicséretnek, hanem buzdításnak vesszük a nekünk mindenestre kedves elismeréseket, hogy továbbí munkánkban ugyanazzal a váddal és figyelmességgel álljunk szerető olvasóközönségünk szolgálatára, mint aminővel eddig igyekeztünk szolgálni őket.

— **Legénységi Kaszinó.** Olvasóink még bizonyára emlékeznek a mult téli híres bryni Möllerkaszinóra, ahol a legénységet minden este cigányzene szórakoztatta jó forró tea mellett.

Azóta nem lehetett egy ilyen kaszinót berendezni, mert minden munkaerőt az állások kiépítésére kellett igénybevenni. A legközelebbi napokban azonban újra felépül a Möller-kaszinó, a tavalyinál sokkal tökéletesebb alakban, ahol bakáink téli estéken kellemes szórakozásban fognak részesülhetni.

— **Egy dicsérethez.** Ezredparancsnokságunk kiváló elismerésben részesítette *Greiner* Béla századost, az első zászlóalj parancsnokát, aki minden pillanatot felhasználva fáradhatatlan ügybuzgalommal építette ki legtökéletesebben a zászlóaljának védelmére bizott állás-szakaszt a legsúlyosabb viszonyok között. *Greiner* százados bizonyára rossz néven veszi tőlünk, hogy a kötelességteljesítésért járó elismerést nyilvánosságra hozzuk, de elhallgatását mulasztásnak tartottuk volna ezzel a minden ízében kötelességtudással és emberszeretettel áthatott katonával szemben, akinek a tábori életet hűségesen megőrkítő eleven és pompás zamatu írásai lapunknak is becses értéket szolgáltattak.

— **Béke-zászló.** (Saját tudósítónktól.) Munkács városa tervbe vette, hogy fehér selyemből béke-zászlót készíttet, melynek nyelébe a hatvanötösök özvegy és árva-alapja javára zászlószöveget fog veretni. Örömmel tölt el bennünket Munkács városának kedves figyelme harcoló fiairól és meglepődéssel gondolunk arra, hogy a nemes eszme bizonyára tetemes összeggel fogja majd gyarapítani árva alapunkat.

— **Már megint elégett a posta.** (Levél a szerkesztőhöz.) Kedves Ludwig Baka! Nem bírom megállani, hogy keserveimet el ne panaszoljam és panaszaimat ki ne öntögessem. Már megint kigyulladt a kis vonat, már megint elégett a posta és én emiatt álmatlanul töltöm összes nappalaimat és éjszakáimat. Belebolondulok abba a kínos gondolatba, hogy minő értékes leveleim éghettek el azon a szerencsétlen kisvonaton. Egyik pillanatban az jut eszembe, hogy kedvesem levele éghetett oda, a másikban

arra gondolok, hogy a főnyeremény megütését közli levél pusztult el, de a legrémesebb percek okozza nekem az a kínos gondolat, hogy minden bizonnal ezzel a postával égett el az a levél, amelyben jó barátom feleségem hűtlenségét közli velem, amit — sajnos — már sose fogok megtudhatni . . . Hogy égne meg az a kisvonat!

Tisztelettel
Aggancs Bogárd
népfelkelő.

— **Károly-telep.** Ezt az elnevezést nyerte az a díszes épületcsoport, ahol ezredparancsnokságunk állomásozik s a melyből néhányat képes mellékletünkön is bemutatunk. A telep bejáratánál díszes kapu épült, amely alkotójának mesteri kezeit dicséri. A látványosság-számba menő gyönyörű épületcsoport a hatvanötösök szorgalmas munkáját hirdeti.

— **Front-színház.** A készülő frontszínház építkezésénél lázas munka folyik és néhány nap múlva már készen áll az állandó frontszínház 200 ülőhellyel, fűtéssel és villanyvilágítással, tágas színpaddal és öltözőkkel és a körülményekhez képest minden kényelemmel berendezve. Az első előadást *Pázmán* Ferenc frontszíntársulata fogja tartani, amelyet már nagyon várnak idekinn.

— **Munkában az orosz tüzéség.** Amikor az orosz frontról ide lekerültünk, alig tudták füleink megszokni azt a nagy csendet, amely a galíciai fronttal teljesen ellentétben itt uralkodott. Néha napokig se lehetett hallani egy ágyulövet s a tulzott optimisták kezdtek hinni, hogy nincs is velünk szemben orosz tüzéség. Annál különösebbnek tünik fel tehát, hogy az utóbbi napokban szokatlanul erősen munkába léptek az orosz tüzerek s minden nap leadnak néhány száz lövést — persze eredmény nélkül. Valósággal pazarolják a municiót. Nem is csodálhatjuk tehát a bakák kiszólását, akik megátkodottan azt hangoztatják, hogy az orosz tüzerek mindenáron ki akarják lövöldözni a meglévő municiót, hogy aztán ne lehessen mivel folytatni a háborút.

— **Készül a fürdő.** Néhány napon belül befejezik a fürdő építését s ezredünk egy újabb érdekességgel lesz gazdagabb. Gyönyörű fürdő a fronton! Hideg és meleg vízzel, kádakkal, zuhanyokkal és medencékkel. A szerelők már a vasmunkákat végzik. Az új fürdő teljesen modern elvek szerint épül s lehetővé fogja tenni, hogy a fronton is megfelelhessenek katonáink a higiénikus követelményeknek.

— **Hír orosz fogságból.** Gerely Imre egészségügyi hadnagy, aki a stanislaui csatában nyakán és arcán megsebesülve orosz fogságba került, levelet írt Cserkassyból, amelyben közli, hogy az ottani kórházban működik. Közli egyúttal, hogy ugyanabban a kórházban feküdtek Sztrazovecz Arthur őrnagy, Tomán Lajos, Blanár, Lendvai, Leuchtmann Gyula hadnagyok, Porzsolt és Incze József főhadnagyk, továbbá Szeberényi Gyula zászlós, akik azonban már sérüléseikből felépültek és fogolytáborba kerültek.

— **Könyvek a Kantinban.** Az ezred-kantin vezetősége igen üdvös és célszerű ujtást létesített. Könyveket árusít a kantinban, olcsó és jó könyveket, amikre a front olvasni vágyó ember annyira szomjaz. Nagy hiányt pótol ez az intézkedés a téli hónapokban, amikor a könyvek fogják majd szórakoztatni a katonákat, akik eddig csak nagy nehézségekkel tudtak valami olvasni valóhoz hozzájutni.

— **Tizezer koronás alapítvány.** Nedeczey János udvari tanácsos Munkács városánál tizezer koronás alapítványt létesített, amelynek kamataiból munkácsi illetőségű elesett katonák özvegyei és árvái fognak támogatást nyerni. Igaz örömmel szögezzük le ezt a ténnyt, amely a jótékony-ságáról közismert emberbarátnak egy újabb nemeslelkű gondoskodása elesett hőseink hátraniaradottjairól.

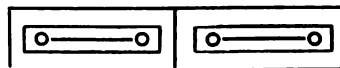
— **Állásba megy a gyalogsági ágyus osztag.** Ezredünk gyalogsági ágyus-osztaga, mely Stanislaunál ronccsá lőtt gépei mellett utolsó pillanatig kitarva annyi babért szerzett, ujonnan

felszerelve és pompásan kiképezve ismét állásba megy. A lelkes osztag bizonyára csak szaporítani fogja eddigi babérait.

— **Kisvárd a hatvanötösökért.** (Saját tudósítónktól.) Kisvárd közönsége az utóbbi időben igen buzgóan felkarolta a hatvanötösök ügyét és minden téren gyarapítani igyekszik az ezred özvegy és árva alapját. Legutóbb is sikerült kiállítás rendezett egy körülbelül száz művészi képből álló gyűjteménnyel a hatvanötösök javára. Kisvárd közönsége tudatára ébredt már, hogy Szabolcs a hatvanötösök hőcsője s törekszik kivenni részét abból az áldozatból, amelyet a hadkiegészítő kerület lakosságának fiai érdekében hozni kell. Serényen folynak az előkészületek egy kabaré-est rendezésére, amelyre valószínűleg a tábori-ezred néhány tisztje is lerándul. Ezekből a jótékony akcióktól eltekintve a társadalom néhány ügybuzgó tagja permanens gyűjtést folytat a hatvanötös árva alapra.

— **A beregszászi gyűjtés 11000 korona.** Lapzártakor értesülünk, hogy dr. Kabáczy Viktor hadnagy Beregszászon tizenegyezer koronán felüli összeget gyűjtött ezredünk özvegy és árva alapjára. Ez az összeg még emelkedni is fog, mert számosan postautalványon ígérték elküldeni adományait. A nagysikerű gyűjtésről jövő számunkban fogunk részletesen beszámolni.

— **Szabadságolások.** Hadsegregfőparancsnokságunk nemrég rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében a legénységi állománybeli egyének egy évben csak egyszer mehetnek szabadságra, csupán ott engedhetők el kétszer, ahol a közlekedési és harcászati viszonyok ezt lehetővé teszik. A mi ezredünknel a szabadságolási ügyeket rendkívül liberálisan kezelték kezdettől fogva s a méltányosság mellett főképp igazságosan. Nincs az ezredben egyetlen ember, aki e tekintetben sérelmet szenvedett volna. A jogos indokkal fellépő igények teljesítése elől ezredparancsnokságunk sohasem zárkózott el.

Tábori strófák.

Teljesült a kívánsága.

Egy urnak nem volt otthon
Más vágya semmi,
Csak szeretett vón nagyon
Bizottsági tag lenni.
Itt kinn a fronton végre
Ezt elérte
Mert dacára
Hogy nem kérte,
Menázskommisszióba
Bizottsági tagnak
Megválaszták a mult hóba!

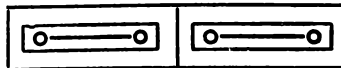
Zavaros helyzet.

Nahát, az rémes,
Hogy milyen kényes
Oroszország
Állapota már!
Ezer sebtől vezrik,
Hullaszaga érzik,
Nem segíthet
Rajta száz tanár.
Maxi-mini-molisták,
Kadettparti kismiskák
Veszekednek, civakodnak,
Forronganak, marakodnak;
Majd kikapnak, majd meg győz-
[nek,
Meg nem eszed, amit főznek —
Száz szónak is egy a vége:
Elkelne ott egy kis béke!

Szerény megjegyzés.

Az árva-alap címképére
Valaki azt a megjegyzést
Tette,
Hogy helyette
Ujat rajzolni nem volna
Kár
Már.
Mert három a gyerek
A képen,
De egy év eltelt és
Ekképen
Lehet,
Hogy megszületett
A negyedik gyerek!

Szikár

(A hírek valóságáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

* **Uj összekötő tiszt.** Fullmann Manó hadapródjelöltet ezredparancsnokságunk a második zászlóalj összekötő tisztjévé nevezte ki: Az új összekötő tiszt páratlan lelkiismeretességgel felel meg hivatásának. Fényjelző készülékkel és a rendelkezésre álló összes modern összekötő eszközökkel minden nap sikerül összeköttetést létesítenie a zászlóalj alsós játékosai között.

* **Részletes jelentés.** Itt adjuk az ezred egyik hírszerző tisztjének legutóbbi kimerítő és részletes jelentését:

Jelentés az orosz helyzetről 1917. november másodikán délután két óra öt perc és hat másodperckor. Távcsővemen át a muszka állás előtt egy fa mögött egy orosz tisztet láttam. A tisztén zöldes-barna sapka, szürke zubbony és fehér nadrág volt barnás foltokkal Csipőjét egy derékszij szorította. Igaz! Csipője is volt és nem hiányzott sem a két karja sem a két lába. Vak sem lehetett, mert a távcsővön nézett, amennyiben ha vak lett volna, nem nézhetett volna távcsővön. A muszka tiszt egyedül volt, nem volt mellette senki. Elővett egyik kezével a zsebéből egy kissé gyűrődött négyszögletes vászondarabot, minden valószínűség szerint zsebkendő lehetett, kissé éles hang törte meg a csendet, biztos következtésem szerint tüsszentett, aztán orrához emelte az általam zsebkendőnek vélelmezett vászondarabot és jobb kezével olyképp, hogy hüvelykujja jobb felé, a másik négy ujja pedig kissé befelé görbülve baloldalt szorította a zsebkendőt olyanformán, hogy a mutatóujj utolsó ize éppen fedezte a hüvelykujj felső izét,

balról jobbfelé végighuzta orra alatt. Azután a zsebkendőt befelé süllyesztette minden bizonynyal a zsebébe. Megállapítottam azt is, hogy jobblábán jókora tyukszeme volt. Egyébként lövést nem hallottam, csak egy vézna cserebogár zümmögött. Ezt a jelentést papíron irtam kettős kohinor czeruzával és a jobb kezemmel.

§ **Sürgős.** Egy szórakozott-ságról közismert ember meséli:

— Nemrégiben ahogy hazamentem szabadságra, megkért a jóbarátom, vinném el egy levelet és adnám odahaza postára, így gyorsabban juthat a címzett kezeihez, mint a táborig postalán. Én persze zsebre vágtam szentül megígérve, hogy első dolgom lesz bedobni. De hát — ugylátszik — elébbvaló dolgom akadt, mert a zubbonyomat felcseréltem egy másikkal benne felejtve a levelet. Szabadságom utolsó napján újra felöltöttem a harctéri zubbonyt és rémülten konstatáltam, hogy a sürgős levél már három hete zsebemben fekszik. Fogtam hát, lóhalálban a postára szaladtam és express feladtam, nehogy a barátom megharagudjék, hogy sürgős levelét csak közönségesen küldöttem el.

§ **Jó felelet.** A kapitány zászlóaljparancsnok vizitálja az állásokat. A muszka elég csendesen viselkedik, néhány napja egyáltalában nem lö. A kapitány megszólít egy figyelő bakát:

— És mond mit kell csinálnod, ha löne a muszka?

Nem lö az kérem alázattal — feleli nagy komolyan a baka.

§ **Indok.** Szabadsághoz ritkán és nehezen jut az ember. Rendkívüli szabadságot kapni pedig egyenesen a lehetetlenséggel határos. Különös és súlyos indokok alapján lehet csak kieszközölni.

Egy furfangos baka miután már kísérlete meghiusult, az alábbi sürgönyt küldette el hazuról: Ha akarsz látni jere haza. Apád.

Persze hogy megkapta a szabadságot a sürgöny alapján, amely lényegében nem is tartalmazott valótlan-ságot.

§ **Hol a baj?** Alsóst játszik egy tiszt társaság. A partner makkot játszik ki. A másik partner éktelen haraggal rá kiált: Miért nem játszol vöröset te szerencsétlen?

— Mert nincs.

— Épen az a baj — teszi hozzá a partner még dühösebben.

§ **Akkor én is . . .** A táborig rabbinus látogatóba jön a hadosztály parancsnoksághoz, ahol a tábornok nagyon szívesen fogadja.

— Kimegy az állásokba is tisztelendő ur? — kérdi a tábornok.

Messze van?

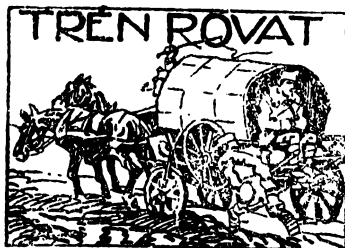
Bizony messze.

— És hogy lehet odajutni?

— Egy darabig szekéren, egy darabig lovon, azután pedig csak gyalog.

— És tábornok ur méltóztatott már ott lenni? — kérdi a rabbi fokozott érdeklődéssel. Hogyne lettem volna.

No akkor én is kimegyek — teszi hozzá a rabbi és tisztelgetően elköszön

Sulyos harcok.

A múlt héten óriási csata folyt le a Gefechts- és Proviant-trén között a telefon dróton keresztül.

A klasszikus harcmódnak megfelelően az összeség helyett csak a vezérek hadakoztak: Katona főhadnagy és Moskovitz hadnagy.

Részletes tudósításunk itt következik.

Reggel hat óra tájt, zivataros őszi időben a Gefechts-train alábbi sürgönyt menesztette Katona főhadnaghoz:

Kérünk délre három ur részére ebédet

Gefechtstrain 65

A kihívó hangon szerkesztett önmeghívás nem maradt válasz nélkül. Riporterünknek sikerült a válaszsürgöny eredeti és szó szerinti szövegét megszereznie. Itt adjuk:

Csak úgy ha kifaszoltok a három urra. Én csak egy urra faszolok

Katona fh

A merészen megszerkesztett választávirat óriási konsternációt keltett a Gefechts-trainnál. A haditanács gyorsan összeült és a vezérkar megállapította a titkos faszolási jegyzékekből, hogy a Proviant-train mazsolából és kompótból legalább is ötször annyit faszol, mint a többi tiszt étkendezte.

Künn már hullott az eső, mint a zápor. Villámok cikáztak az égboltozaton, amikor a Gefechts-train összes embereit harc képes állapotba helyezték, kiosztván nekik a dupla adag konzervát és civakot. És ment az ultimátum a Proviant-trénhez:

A Proviant-train ötször annyit faszol kompótból és mazsolából mint a bataillon. Tagadás esetén két óra múlva indulás

Gefechtstrain 65

A Gefechts-trainnél izgatottan lesték az ultimatum hatását.

A Fehér-párt kikerülhetetlennek tartotta az összecsapást, a Fekete-párt ellenben még mindig remélt. Moskovitz hadnagy már sarkantyuját is felkötötte, jelezvén, hogy harcba akar bocsátkozni. De ép az utolsó pillanatban megjött a kapituló válasz:

A három uraknak kompót és mazsolá maradék lesz feltárlva

Katona

Erre azután a Gefechts-train gyorsan leszerelt és a három urak pedig nem mentek el ebédre.

A történelem ezt az esetet mint a Proviant-train győzelmét fogja megörökíteni a gefechtelő trén felett.

Elmés magyarázat.

Az utóbbi időben a tréntől kifaszolt ásványvizet legnagyobb részét petróleum tartalommal került a fagyasztókhoz. Viszont a tréntől faszolt petróleum olyan rettenetesen silány portéka, hogy égni egyáltalában nem akar.

Persze, hogy ez a különös eset sok bosszuságnak oka.

A minap aztán egyik tisztünk erősen rátamad a faszoló-altisztre, amiért a petróleum nem akart égni:

— Maguk biztosan vizet öntenek a petróleumba . . .

— Nem kérem alázattal hadnagy ur — hanem *ásványvizet*.

A petróleumot persze elhasználgják!

— Nem kérem alázattal. Az ásványvizetbe öntögetjük.

A vagon.

Ha szükséged van valamire és elméssz kéni a tréntől a kért dolog helyett mindannyiszor ezt a lakonikus választ kapod:

— Jön a vaggonnal . . .

Ha kérsz egy fogpiszkálót:

— Jön a vaggonnal . . .

Kérsz egy lámpa kanócot:

— Jön a vaggonnal . . .

Kérsz egy fél iv papirt

— Jön a vaggonnal . . .

És persze mindig jön, soha sincs úgy, hogy már itt lenne.

A multkor remegő lélekkel és lábujjhegyen közeledtem a trén

felé, hogy Penkalamba egy icipici hegyet kérjek. Már alig válsztott el néhány lépés a céltől, amikor a világos kis ablak mögül egy tulvilágias hang szólt felém:

— Jakab! Jakab!

— Én vagyok — szólottam szepgeve. És ki vagy te?

— A földi atyauristen. Vesdd le saruidat, mert ez a hely, amelyen most állasz, szent hely . . .

Mit tehettem, levettem bakancsaimat — egy ordonánc oda-sietett és beabfűrolta. Közeledni próbáltam az ablak felé, amely egyre világított, de el nem égett.

— Ne jér közelebb! Te nem léphetsz az ígérlet földjére csak a dédunokaid . . . Légy nyugodt el-tart addig a háboru . . . Messziről azonban megnézheted és előadhatod utolsó kívánágot.

Egy penkala hegyért könyörögnék — isteni hangocska.

— Jó hogy nem a Sinai hegyet kéred. *Jön a vaggonnal*.

— Akkor talán tollhegyet száram van

— Még nem tollasodtunk meg. *Jön a vaggonnal*.

— Akkor talán a végét meg-faragni egy késhegy . . .

— *Jön a vaggonnal* . . .

— Milyen foghegyről beszél-lem — szólottam kétségbeesetten, no a hadnagy ur majd

— Hozzá is hiába méssz. *Most jön a vaggonnal* . . . vágott közbe a hang. Forró lehellel arcon csapott s én egy nagy nullává változva eltűntem a trén környékéről.

Grand.

Mindenkinek megküld-jük a „Ludwig bakát“,

aki ezredünk özvegy- és árva alapja javára kiadóhivatalunk utján bizonyos ösz-szeget beküld. Táborig ujságunkat mindaddig küld-jük, amíg a beküldött ösz-szegeből a lap árának meg-felétően telik. — **Cimünk:**

**K. u. k. Inft. Reg. No. 65.
Ludwig baka kiadóhivatala
Cs. és kir. tábori posta 618.**

Bakák között.

— **Képek a baka-életből.** —

— —

Politika krumplipucolás közben.

Kovács János népfelkelő előadást tart krumplipucolás közben, hogy milyen végzetes kimenetelű lehet olaszországi offenzívánk az ellenségre nézve.

— Meglássátok, hogy eccer csak aggyón hivatalos jelentésbe, hogy hát a pápát is elfogták Rómába a mieink.

— Ugyan hogy beszélhet ilyen zamárságot János bácsi — mondja Szabó Béni. — Hát azt hiszi maga, hogy az is olyan dekungba lakik ott, mint mink itten?

— Hát azt tudom, hogy kriminálisabb palotája van mint minékünk, de kedves öcsém én csak amondó vagyok, hogyha a mi harmincfelesünk valahová bevág, hát onnan menni kell mindenféle ellenségnek, ha ugyan eltt oszt ott hágy mindent.

— Emmá szinte előre hizok, mert azt mondják, hogy mink is az olasz frontra megyünk oszt osztozunk abba a jó dijadaba ami ott van.

— Engem nem is a dijadal szurkál annyira, hanem hát ott mos sok falut meg várost elvetünk, oszt ott lehet mindent szerezni.

— Kivagyok a vízből azzal a szerzéssel, hiszen mindent elszedtek már, akik ott jártak.

— Ne gagyogj te öcsém az ügyes bakának mindig kerül valami.

— De más baj is van ám. Azt hiszi János bácsi, hogy az Galicija meg Románija? Ott olyan istentelen kühegyek vannak asszonygyák, hogy kötelen lehet csak rámászni.

— Ase baj van szeges bakancs. Ludwig baka előtt nincs akadály.

Ellosett párbeszéd

(két kislány között).

Egyik: Mond Bözsikém járatod te a Ludwig-bakát?

Másik: Igen! És te?

— Én is.

— Mit fizetsz?
— Én tiz koronát az árva-
alpra. És te?
— Én semmit. Még ő . .
azaz, hogy ő hoz nekem néha
egy kis ajándékot

A szolgálatvezető naplójából.

Kontra őrmester, a műszaki század szolgálatvezetője naplójába jegyzi a század ama embe-
reit, akiknek neve a szárnyas-,
házi- és vadállatok neveihez
hasonlít.

A jegyzék ezideig így fest:
Varju József, Szarka Péter,
Liba Lajos, Galamb Ernő, Medve
József, Daru Károly, Veréb János,
Cinke József .

Hogy a szárnyasok közül a
him se hiányozzék, kísérlet törté-
nt Kakas cigányprimásnak a
műszaki századhoz való vezény-
lésére. Ezideig a kísérlet nem
vezetett sikerre.

Épen az nincs, ami kell.

Hadosztály-parancs jött az ez-
redhez, hogy a csapatok vágó-
marháit és disznóit csak olyan
emberek őrizhetik, akik a negy-
venet már meghaladták és egyéb
szolgálatra nem igen alkalmasak.

Minden osztag küldött tehát
egy ilyen öreg embert a trénhez,
ahol Bakó őrmester volt hivatott
a megfelelőket kiválasztani.

Az öregek lejelentkeztek az
őrmesternél, aki katonai előírás
szerint antrétba állítja őket és
sorra megkérdezi:

— Hány éves? Hogy hívják?

— Infanteriszt Árendás Péter.

— Béres József.

— Kocsis András.

— Juhász János.

— Csordás Mihály.

— Elég, elég — kiált az ör-
mester. Tyűh! Azt a tizenhárom-
esztendős poshadt konzerva le-
vétől felfújódott, foghagymátlan
kolbásztól kellemetlen szagu, ki
a mell, be a has, hátra a tus,
fel a fő, drága szeges bakancs
viselő, uniformisba bujtattott kör-
mönfont paraszt mindenét kend-
teknek, hát engem akarnak kend-
tek felhuzni? Egy ilyen minden-
féle zsirral megkent, hétfájdalmas
öreg császári és királyi trénör-

mestert? Hát hogy az Isten
csodájába tudták kendteket így
összeválogatni, hogy mind csupa
urasági cseléd és kondás mégse
kerül köztük! Abtretien!

Egy kis tévedés.

Előre kell bocsátanunk, hogy
a honvédeknél a faszolást *felvé-
telezésnek* hívják.

Egy baka szalad az ételmet
vivő szekér után, amelyen egy
honvéd számvevő őrmester ül.

Az őrmester odakiált a ba-
kának:

— Hiába szaladsz öcsém, meri
itt nincs számodra *felvétel*.

— Őrmester urnak jelentem
alásan nem is akarok én fel-
ülni, de azt hittem, hogy a mi
faszolásunkat viszik

Lévay, őrmester.

Kitüntetések.

Ó cs. és apostoli kir. Felsőge
az ellenség előtti vitéz magatar-
tásáért: *harmadixben* tüntette ki a
kardokkal ellátott *signum laudissal*
Fritsch Ottó kapitány ezredsegéd-
tisztest,

másodixben: Fodor Arthur és
Braun János főhadnagyokat;

signum laudissal: Roós Andor
és Weisz Rudolf hadnagyokat a
stanislaui csatában tanusított vi-
téz magatartásukért;

*koronás aranyéremkereszt*tel a
vitézségi érem szalagján: *Gottes-
mann* Sámuel dr. ezredbeli fő-
hadnagyot a háboru alatt teljesít-
ett kiváló szolgálataiért.

Kis ezüst vitézségi éremmel lett
kitüntetve: dr. Földes Géza zász-
lós (Jazlowiec);

bronz vitézségi éremmel: Dur-
dela Zenon önk. örm., Hans Ná-
thán kpl., Gasner Rudolf, Lazurka
György, Sebe Imre kpl., Tölcsey
András szám. alt., Rózsa Mihály
kpl., Schwimmer Adolf és Holló
László örv., Cservenák János,
Popovics Ferenc, Mikulaninecz
György, Orgován József, Jerich
Antal, Holló János, Bogáti Mi-
hály, Krizsán István, Kósa Jenő,
Svéd Jenő gyalogosok.

A LUDWIG BAKA-FRONT KABADE FÜGGÖNYE

Színház után menjünk a László főhadnagy Bablives - csúrdájába - Gzlervezető Moskovits hadnagy

Ti-ti-tó !! kényelmes házi telefon olcsón berendez Weinberg főhadnagy vállalta

TUDJA ÖN MÁR HOGY MI AZ A MÖSI HALÁL ?

Fájdalommentes fogat húz Roboz hadnagy katonáknak szívesegből ingyen

Gépiró kisasszonykat felvesz Az ezredsegédre váró irada ajánlathozos fénykép melléklettel Győrsszdmoték előnyben.

MÜ VEM MÜ SZEREM MÜ FOGAM Lőszó főhadnagy kombinációban

ÖN NEMSOKÁRA megfog győződni arról, hogy mindenféle csaka vasat legjobban nálam érkekesíthet Megbolondul ha félreteleimer megismeri Megeős főhadnagy

GREYER SZÁZÁ

Nincstelen cikkekben Saját gyantamanyu versek, negy nyek, szindarabok maximális áron alul is

Telefon: Pimpirl szegler 88.

Használjon Seeharz fűző szakállnövesztőt

Akan ön rohamozni ? rohamozni Memény hadnagy

Mindenféle dőleget

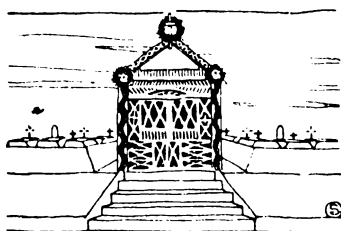
AZ 100 PAPIR

Szükség esetén Lehner hadnagy pártvezető Előzetes kiegészítés

Makulatur papír nagyban és kicsinyben @ras hadnagynál

Gémes Telefon

HŐSI HALOTTAINK

Mihajlow György

Szegény bajtársunk a messze idegen, a szomorú fogság kínzó légkörében költözött el gyermekfiatalon az élők sorából. A barna arcu, mosolygós képű kis zászlóst véres sebekkel tépetten vitték el julius nyolcadikán az oroszok. Elvitték, ápolták egy orosz kórházban de hiába ápolták. Gergely Imre írja, egy hadnagy bajtársunk, aki ott feküdt mellette a szomszédos ágyon, hogy szegény fiu itt meghalt

Legyen édes a te pihenésed kedves felejthetetlen bajtársunk az idegen földben, álmoldj az örök csendről és békeségről, amelyért oly fiatalon oly sokat és fájdalmasat szenvedtél

Molnár István

Tizedikén este egy bajszatlan fiu állított oda Kovács hadnagyhoz, hogy járörbe akar menni. Hadnagya nem akarta engedni, mert csak néhány nappal ezelőtt jött ki a harctérre és oly fiatalnak látszott. De a fiu könnyei peregni kezdtek és a fiu sirt, könyörgött, hogy mehessen. Másnap már bajtársai könnyeztek érte. . . A legelső vállalkozásnál golyó érte tüdejét — halálosan.

Másnap temették, katonai pompával. Ott volt Wisinger Ferenc alezredes, Fritsch Ottó kapitány, egy tartalék szakasz és ott volt a hadnagya is, aki alig tudta visszatartani könnyeit, amikor Horváth Elek táborigyelő a földi élettől bucsuztatta a rajongó fiatal katonát.

Sportverseny a fronton.

Harcászati sportverseny. — A díjak nagy részét hatvanötösök vitték el.

Mult hó 17-ikén jól sikerült sportversenyt rendezett hadosztályparancsnokságunk a rohamzászlóalj gyakorló pályáján, rengeteg néző jelenlétében. A versenyen Gombos vezérőrnagy hadosztályparancsnok-helyettes is megjelent Gastellny vezérkari őrnaggyal, a hadosztály vezérkari főnökevel. A nézők között ott láttuk: Markovits Kálmán ezredes, dandárparancsnokot, Benicsek ezredes tüzérdandárparancsnokot, Wisinger Ferenc alezredes, Buchböck Károly ezredes, Naményi alezredes és Zagórczky őrnagy tüzércsoportparancsnokokat, a szomszédos gyalog-, tüzér- és huszárezredek s egyéb osztagok parancsnokait és tisztjeit.

A sportverseny, amely délután fél két órakor vette kezdetét, általában jól sikerült. A pályát mintaszerűen készítették el és szerelték fel, célszerűbb lett volna azonban a versenyszámok megosztása és az egyes célbírák helyett az illető sportágban avatott tisztekből álló bíráló-bizottságok szervezése. Ettől eltekintve a sportverseny igazán nagyszerű eredményeket produkált s várakozáson felül sikerült.

Hogy az ilyen sportversenyeknek mekkora harcászati fontossága van, arról felesleges beszélünk. Az ugyszólván földből előteremtett, elvitathatatlanul pompásan szervezett és nagyszerűen felszerelt angol hadsereg a legjobb bizonyító erő arra, hogy a sportban képzett, testileg fejlett emberek roppant sokat nyernek kitartó erőben és gyarapodnak a harcokétségben. Ezt nálunk is felismerték s így az igazi sportélet mellett, melyet egy ilyen verseny a nézőknek nyújt, az eredményeket az arcvonalban is értékesíteni lehet.

A díjak legnagyobb részét a hatvanötösök s a rohamzászlóaljbéliek vitték el, de jutott belőlük a többi ezredbelieknek is. A tizennyolc versenyszámból hetet nyertek meg elsőnek a hatvanötösök, elvittek három második és ugyanannyi harmadik díjat.

Részletes eredmények:

Céllövés ismétlődő fegyverrel és karabinerrel. (Tiszti verseny.)

1. Zsifkovits Ernő hadnagy, szomszédos ezredbeli.
2. Matavich Leó kapitány, rohamzászlóalj.
3. Komoróczy Péter hadnagy, 65. gy. e.

Ugyanez legénységnek.

1. Kebeles György, 65. gy. e.
2. Braun János őrm., sz. e.
3. Siska Ferenc, sz. e.
4. Juhász József kpl., 65. gy. e.

Céllövés pisztollyal. (Tiszteknak.)

1. Reich Emil fh., r. z. 65. gy. e.
2. Kólya Sándor hgy, sz. e.

Céllövés kézt gépfegyverrel.

1. Furmann János szkv., 65. gy. e.
2. Pokol Lajos őrm., 65. gy. e.
3. Varannói József kpl., 65. gy. e.

Céllövés osztrák gránátvetővel.

Rohamzászlóalj.

Aknavetővel.

Rohamzászlóalj.

Kézi gránáttal. (Tiszteknak.)

1. Gött Ede zászlós, 65. gy. e.
2. Jezierszky Mihály hgy., sz. e.

Ugyanez legénységnek.

1. Homicskó József, sz. e.
2. Kájer Sándor, 65. gy. e.

Akadályverseny.

1. Rohamzászlóalj.
2. Hatvanadik gyalogezred.

Távgyaloglás.

Rohamzászlóalj.

Birkóadás.

1. Birnbaum István, sz. e.
2. Éliás Bernát őrv., sz. e.

Sikfutás.

1. Kocka János, sz. e.
2. Káloni József kpl., 65. gy. e.
3. Kassa Sándor szkv., r. z.

Gerelyvetés.

1. Hazay Zoltán önk. szkv., 65. gy. e.
2. Koszta Elek, r. z.
3. Sárík Mihály őrv., sz. e.

Rudugrás.

1. Hegyesi Pál önk., sz. e.
2. Bánóczy József, r. z.
3. Ladics Mihály, sz. e.

Ködobás.

1. Biró Zoltán örv., sz. e.
2. Zsincsák György kpl., sz. e.
3. Horváth Lajos kpl., r. z.

Kötélhuzás.

66-ik gyalogezred.

Zsákfutás.

1. Zapomel Antal örm., 65. gy. e.
2. Szivák József, sz. e.
3. Lackó Lajos, sz. e.

Magasugrás.

1. Lung Miklós, önk. örm. 65. gy. e.
2. Regán József, r. z.
3. Zsarnóczai Béla, sz. e.

Futás összekötött lábakkal.

1. Pócs Imre és Varga Gábor 65. gy. e.
2. Lengyel János és Kisely Péter r. z.

A díjakat Gombos vezérőrnagy személyesen osztotta ki a nyerteseknek részben 10—20 napra szóló szabadságlevelek alakjában, részben pedig jókora adag kolbász-, szivar- és cigaretta-csomagokban, egyeseknek pedig készpénzben.

Az esti órákba nyúló versenyek alatt katonazenekar hangversenyezett.

A sikeres kezdeményezés után most már bizonyára gyakrabban lesz részünk igazi sportélvezetet nyújtó, alaposan elkészített és gondosan keresztülvitt számokból álló versenyekben.

Halmay Zoltán.

Felkérjük mindazon előfizetőinket, a kiknek előfizetése lejárt, hogy **előfizetésüket megújítani** s az esetleges címváltozást velünk **mielőbb közölni** sziveskedjenek.

A legutóbbi napokban nagyobb számban jelentkezett új előfizetők révén ismét nagyobb összeg jutott alapunknak, mely a gyűjtési akció által már eddig is több mint 30.000 koronával növekedett. Jóleső örömmel látjuk a pótzászlóalj napiparancsaiból, hogy a gyűjtés ott is a legnagyobb eréllyel folyik. A mindszenti felhívás megtette hatását.

Lapunk kiadóhivatala ujabban ismét 1.000 koronát fizetett be az alap pénztárába a példányszámok eladásiából befolyt tisztá jövedelemként.

Az újabb adományokat alábbiakban soroljuk fel:

Filkor Boldizsár Nagylóc 2 K, Nagylóci körjegyzőség 3 K, Kuntsch Mátyásné Munkács 10 K, Zsigárdy Anna Munkács 8 K, Georg Franz Bergmann Lissa Posen 5 K, Tom-bory Béla hgy. Fp. 340. 10 K, Wassermann Mór Bpest 30 K, Zrinyi Ilona utcai áll. elemi iskola Munkács 50 K, Gacsályi Juliska Szatmár 2:10 K, Frank Géza Gyüre 50 K, Flaszter Etus Mátészalka 5 K, öz. Farkas Gyuláné Gidra-falva 4 K, Ficzek Arnold Miskolc 10 K, öz. Engel Gergelyné, Törös Boriska, Pataky Alice, Peter-cky Jenő, Kreiger Kornél, Schor Ernő, Szutor Zoltán, Nyers Károly, Molnár Ferenc, Dercsényi Julia, Széchényi István, dr. Dózsan Mihály, dr. Matavovszky Béla, Vass Vincéné és öz. Vass Gézané Beregszász 5—5 K, Főgimn. Petőfi önk. köre, Petruska Margit és Gö-dény Annuska Beregszász 10—10 K, „Rózsakeret“ Beregszász 30 K, dr. Szentpétery Endre Beregszász, dr. Mandel Sándor és Meissner Steffy Budapest, Madarassy Iván Rattkó 10—10 K, Veres József Nyiregyháza 20 K.

A pótzászlóaljnál befolyt adományok: I. pótzászd 564:98 K, II. pótzászd 1360 K, III. pótzászd 460 K, Puhaca Sándor kapitány 20 K, Tamassy Kálmán hadnagy 40 K, Spiegel Izsák fh. 50

K, Walther Gyula fh. gyűjtése Miskolcon, 79:02 K, Tichy Gyula örnagy 300 K, Wirschafter Ferenc örm. gyűjtése 77 K, Foica György zászlós 10 K, Szabó Lajos hgy. 20 K, Simon Mózes hgy. 20 K, dr. Szántó fh. gyűjtése 85:40 K, Bárányi Sámuel 10 K, Herszény kapitány neje 50 K, Günther kapitány gyűjtése 170 K, Kiss Antal zászlós 20 K, Super Abt. 74 K, Szatmárnémeti tiszti iskola gyűjtése Rohonyi fh. utján 100:50 K, Aradi vasuti vonalparancsnokság Tichy örnagy utján 100 K, Domonkos György hgy 20 K, Ismeretlen adakozó 10 K, dr. Mizsák fh 50 K, Mihálovics Béla hgy 20 K, Kisch Sándor hgy 25 K, Hercegovits Jenőné Munkács 10 K, Lichtmann Aranka Miskolc 10 K, Tischner József Ráckeve 20 K. **Összesen 5.160 korona**

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Csász. és kir. tábori posta 618.

Többeknek. Kérjük szives türelmüket, míg hozzátartozóik sorsára vonatkozóan felvilágosítással szolgálhatunk. — H. I.-né Munkács. Kiadóhivatalunk a bétegyeket rövidesen megküldi. — F. E. Szellemes kísérő leveleinek honorálásaképp verséből néhány sort mégis leközölünk:

Fantasztikus táncot jártak
Agyam tekerő ráncain

Igy már aztán értjük, hogyan született meg a verse. — T. V. Budapest. Egyik főhadnagyunkhoz intézett levelét hivatásos rejtvényfejtőknek kiadtuk. Módunkban állana tényekkel megcáfolni állításait, de sajnáljuk a fáradságot. — **Masinizta**. Erősen csiszolódnia kell, hogy a nyilvánosság előtt megjelenhessen. — **Ludwig Baka olvasó**. Hjal! Több nap, mint — kolbász. — **Vera Budapest**. Egyelőre csak a Ludwig Bakában ir. Összegyűjtött verseit

egy fénykép ellenében megküldi. — VII. gimnazista leány. R. Bandiról közelebbieket nem tudunk. A másik épen most tölti kellemesen szabadságát. Keresse az alkalmat, hogy visszahódítsa. — Érdeklődő. A K. E. L. (Kártya Ellenes Liga) még nem oszlott fel, csak áttette működését a Lapuljmeg magaslatra. — D. I. hgy. A régi jó bajtársi szeretettel üdvözljük magunk között. — H. Z. hadnagy. Könnyű magának meguszni a világháborút, hiszen világbjajnok az uszásban. W. M. Gyöngyös. Tudomásunk szerint már irt. Ha még nem érkezett volna meg, akkor bizonyára — zsebében felejtette. Tiltakozását a távolból nem vehetjük figyelembe. Bizonyítsa be állításait — egy fényképpel. — M. K. Sznémeti. Garas néven Grünwald Nándor hadnagy, lapunk szerkesztője ír. — Sz. N. Bodrogszerdahely. Kártya ügyekben nem adhatunk tanácsot. — G. I. Hatvan. Köszönjük az elismerést. — B. G. Miskolc. Ezt a témát a Ludwig Baka vette először tollára. Hálás, mert végnélküli mint maga a háború. — F. M. Kisvárd. Az ötletet idekűnn is felvetettük már, de megvalósítása nehézségekbe ütközik. A tél folyamán — remélhetőleg — nyélbeütjük. — B. R. Egy kissé elkésett. (Több levélről a jövő számban.)

Minden katona tudja
LY már, hogy mi a

S
O
F
O
R
M

A NAP

a magyar nép legkedveltebb napilapja.
hírszolgálat a legtekéletesebb.

A NAP legelterjedtebb és legolcsóbb napilap.

A NAP minden igazságos ügyet felkarol és minden jogtalanság ellen küzd.

A NAP a magyar nép szípolyozói és kiuzsorázói ellen élet-halál harcot vív.

A NAP a fronton küzdő hőseink itthon maradt családtagjainck ügyes-bajos dolgaikban rendelkezésére áll.

A NAP második kiadása állandóan és legelsőnek közli a hivatalos harctéri jelentéseket,

A NAP elfogad a frontról is előfizetéseket, bármely hónap 1-től és 15-től.

Előfizetési ára egy hónapra 2.20 K
Negyedévre 6. K

Megrendelési cím
Budapest, VI. k.
Teréz - körut 5.

A NAP

KIADÓHIVATALÁBAN.

Óvás!

galomban, amelyek ellen
egyedüli védelem a véd-
jegy és aláírásom pontos
megfigyelése.

Rájöttem, hogy az általam gyártott
„Modiano - Clubspecialité“-
szivarkahüvelynek
utáinzatai vannak for-

S. J. Modiano

A védjegy.